

Núm. de Protocol: AD-085-1/94

S E N T E N C I A N U M . 9 5 - 3 9

PARTS:

Apel.lant: Comú d'Encamp

Representant: Sra. C.S.M.

Advocat: Sr. J.B.C.

Apel.lada: Sr. A.T.T.

Representant: Sra. C.R.S.

Advocat: Sr. A.L.M.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Lluís Saura Lluvià

Magistrats: Bernard Plagnet
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 13 d'octubre de 1995.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-085-1/94.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Tribunal de Batlles, en la sentència núm. 95-36 de 30 de març de 1995, va decidir estimar la demanda interposada per l'agent Sr. A.T.T. i anul·lar la decisió de l'Hble. Comú d'Encamp, d'11 de juliol de 1994, per la qual se li concedia un termini improrrogable de trenta dies per a que procedís a situar el mur reconstruït en la zona anomenada Callissa de l'Obac amb les indicacions que en data 16 de març de 1994 li foren exposades, en el lloc dels treballs, pel Departament d'Obres Públiques i Urbanisme, ja que la construcció del mur de contenció de la finca del demandant havia estat efectuada sense respectar l'amplada del camí.

2.- Contra aquesta sentència, el Comú d'Encamp va interposar recurs d'apel·lació, que va tenir entrada a la Secretaria de la Sala Administrativa del Tribunal Superior el 16 de maig de 1995, en el qual demanava la revocació de la sentència de la Batllia i la confirmació de la decisió de demolició del mur litigiós adoptada pel Comú l'11 de juliol de 1994, argumentant que no estava provat que la ubicació del mur no envaís el domini públic comunal.

3.- Per providència de 16 de maig es va designar el ponent i també es va admetre a tràmit el recurs, donant-ne trasllat a la representació processal de l'agent, que el va contestar el 2 de juny de 1995, demanant la confirmació íntegra de la sentència.

4.- L'acte de la vista tingué lloc el dia 6 de setembre de 1995, en el qual les parts van manifestar allò més adient als seus interessos i tot seguit van quedar els autes vistos per deliberació i decisió del Tribunal.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia i en el 56 i següents de la Llei processal d'aquesta jurisdicció.

Segon.- La resolució anul·lada per la sentència de la Batllia és un acord de l'Hble. Comú d'Encamp, d'11 de juliol de 1994, pel qual ordenava al Sr. A.T.T. que en un termini de trenta dies procedís a situar el mur que havia reconstruït a la zona coneguda com Callissa de l'Obac "de conformitat amb les alineacions que en data 16 de març del 1994 li foren indicades, en el lloc dels treballs, pel Departament d'Obres Públiques i Urbanisme", amb l'apercebiment d'una execució subsidiària a les seves costes si no ho acomplís.

Tercer.- La qüestió que es subjau en el requeriment que enfronta l'administrat i l'Administració comunal és la de si el mur de pedra, refet a conseqüència d'un esbudell, envaeix o no el camí comunal de l'Hort (anomenat de La Vena) i que la sentència resol en el sentit de que ha estat reconstruït sobre la propietat de l'agent, tot respectant la línia del mur preexistent.

L'acte recorregut no conté una explicació suficient de la raó del requeriment, ja que d'una banda diu que l'expedient s'inicià degut a la infracció consistent en refer el mur sense una prèvia autorització del Comú, però per altra es deixa entreveure que el que es vol és simplement que el terreny torni a l'estat anterior a la reconstrucció per tal com aquesta ha situat el mur fora de la propietat privada i ocupant terreny comunal. Però en l'acte de la vista també es va dir que la finalitat de la demolició era la de poder delimitar, prèviament a la reconstrucció, fins on arribava la propietat del Comú.

Quart.- La sentència centra correctament l'objecte de l'anàlisi i considera que de les proves que s'han practicat no queda en absolut demostrat que el mur ocupi terreny comunal, i aquesta conclusió s'ha de ratificar en aquesta segona instància perquè així resulta dels següents elements de prova:

a) Arran la petició del permís que va fer el Sr. A.T.T. , en el primer informe del Comú, de 21 de febrer de 1994, els tècnics diuen que "Vist que els treballs d'arranjament del mur són conseqüència d'un esllavissament de paret, considerem que es pot mantenir l'alineació actual", afegint que "Vist que tant el mur a refer com el portell es troben situats a una distància superior a 2,5 metres de l'eix del camí es pot mantenir el límit de propietat actual"; és evident que en cap moment es posa en dubte que el mur que calia

refer no experimentava cap variació pel que fa a la seva ubicació originària.

b) L'acta notarial de 24 de març de 1994 i les fotografies que la il.lustren evidencien que tot el mur respecta la línia original, molt antiga, i que la part reconstruïda no sobresurt en absolut de la mateixa.

c) La diligència d'inspecció ocular duta a terme pel Batlle ponent el dia 17 de gener de 1995 constata que les reparacions "han estat efectuades sobre els blocs de granit de la part inferior del mur".

En definitiva, no hi ha en totes les actuacions cap indici provatori que permeti afirmar que el mur envaeix domini públic comunal.

Quart.- Com ja hem indicat, la raó del requeriment podia haver estat en que la demolició era necessària per tal de poder delimitar prèviament quina era la propietat del Comú.

Al respecte cal fer dues precisions: en primer lloc, per delimitar la propietat comunal de la privada no cal procedir a l'enderrocament d'allò que suposadament es situï sobre la primera, ja que en qualsevol cas l'enderrocament no seria més que una conseqüència de la delimitació, però no és un pressupòsit de la mateixa; en segon lloc, per procedir a l'esmentada delimitació cal incoar un procediment administratiu que comporti l'audiència de tots els interessats i que es faci amb aquesta finalitat específica, tal com ho estableix l'article 93 del Codi de l'Administració, cosa que en aquest cas no s'ha fet.

Per tant, la motivació abans esmentada mai podia donar cobertura legal a la resolució recorreguda.

Cinquè.- Finalment, cal posar en relleu la incoherència del requeriment en la mesura que indica que cal situar el mur de conformitat amb les alineacions que el Departament d'Obres Públiques i Urbanisme va indicar al propietari el dia 16 de març de 1994, ja que ni consta que aquest dia hi hagués hagut una reunió ni tampoc que pel Departament esmentat s'hagin establert, de forma clara i fefaent, les fites d'allò que l'Administració considera domini públic, i és clar que sense tot això l'acte administratiu era inexecutable per l'administrat.

Sisè.- Per tot el que s'ha exposat, es desestima el recurs d'apel·lació interposat per l'Hble. Comú d'Encamp contra la sentència de la Batllia, que confirmem íntegrament, sense que hi hagi mèrits per a una especial imposició de les costes causades en aquesta segona instància.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de l'Hble. Comú d'Encamp contra la sentència núm. 95-36, de 30 de març de 1995, dictada per la Batllia, que es confirma íntegrament. No fem imposició de costes en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré